

אבא לא צמניה

ניסא לאוסטלניה

מחזה על פי ספרו רב המכר של אשכול נבו
על התמודדות עם געגוע, על כוחו של הדמיון ועל ארצות רחוקות
מחזה: ליאור גרטי | בימוי ועריכה: אורי אומנותי

דרמטורגיה: יפעת ית'יה רון | עיצוב תפאורה, תלבושות ואביזרים: לימור הרשקו | מוזיקה מקורית: חגי דוידוף
תנועה: חנן שוורצברג | יעוץ קסמים: יונתן וולפגור | שפה ודיבור: צפרירה אמנותי
משחקות: מיכל ברנד, מיכל טופורק

חוברת הכנה לצפייה

לפני הצפייה בהצגה

געגוע

בהצגה "אבא של עמליה נוסע אוסטרליה", אבא נפרד מעמליה וטס לאוסטרליה. הדבר מעלה בעמליה געגוע לאבא. מה מרגישים כשמתגעגעים?
האם זכור לכם מקרה בו גם אתם התגעגעתם למישהו?
מה הייתם מיעצים לעמליה או לכל חבר או חברה שמרגישים געגוע?
האם מתגעגעים רק לאנשים קרובים? (אפשר להתגעגע גם לחיית מחמד, לבית/לחדר שלנו, לתקופה שהייתה והסתיימה, לגן הקודם....).

דמיון

ההצגה שבקרוב תצפו בה עוסקת גם בכוחו של הדמיון לעזור לנו להתגבר על געגוע.
מהו דמיון לדעתכם? מתי אתם משתמשים בדמיון שלכם?
מה לדעתכם אפשר לעשות כשמתמשים בדמיון?
דמיון הוא כמו שריר, ככל שנתרגל ונתאמן הוא ילך ויתפתח.
שחקו עם הילדים משחקי דמיון: מה זה יכול להיות?
בוחרים חפץ. את החפץ מניחים על הרצפה, יושבים מולו ושואלים "מה זה יכול להיות?". בכל פעם משתחף אחר צריך לקחת את החפץ ובלי מילים להשתמש בו בשימוש שונה מהשימוש הרגיל שלו (למשל להפוך קערה לכובע, מכסה של סיר להגה, בקבוק למיקרופון ועוד...) שאר המשתתפים מנחשים מה זה היה. נסו ליצור כמה שימושים לחפץ אחד.

סיפור החפצים

בוחרים חמישה חפצים שונים מאוד זה מזה (למשל – נעל, שעון, קופסה, תפוח ומפתח). מניחים אותם מול הילדים, על שולחן או על הרצפה. כל משתתף בתורו ימציא סיפור שכל החפצים מוזכרים בו.

אוסטרליה

אבא של עמליה נוסע לאוסטרליה הרחוקה: אילו חיות לדעתכם הוא יפגוש (קואלה, קנגורו, וומבט, אמו, ברבור שחור).
טיסה מישראל לאוסטרליה לוקחת 24 שעות מלאות! מה לדעתכם אפשר להספיק בזמן הזה? (תנו לדמיון להשתולל)
באיזו שפה מדברים באוסטרליה? (אנגלית)
אילו עוד ארצות רחוקות אתם מכירים?
האם יצא לכם לטייל בארצות רחוקות?
אם כן, איפה? האם נהנתם? ממה?

שלום לכם,

תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער שמח שבחרתם לצפות בהצגה "אבא של עמליה נוסע לאוסטרליה" – עיבוד בימתי לספרו רב המכר של אשכול נבו.

תיאטרון, בשונה מהחיבורים הקיימים דרך קריאה בספר או האזנה לתקליטור, מזמין את קהל הצופים לקחת חלק פעיל, להשתתף, להרגיש ולחוות את העלילה, שהרי ללא קהל אין תיאטרון.
בחוברת זו תמצאו רעיונות לשיחה, דיון ופעילות, שיעמיקו את חוויית הצפייה של הילדים בהצגה.

לקראת הצפייה בהצגה

אנו ממליצים לקרוא בפני התלמידים תיאור קצר של עלילת ההצגה "אבא של עמליה נוסע לאוסטרליה": המחזה, על פי ספרו רב המכר של אשכול נבו, מתאר פרידה, שמביאה עימה געגועים אבל גם הזדמנויות חדשות לשינויים והרפתקאות.

אבא של עמליה נסע לכמה ימים לאוסטרליה ואילו היא נשארת עם אמא בבית. עמליה רוצה שאבא יחזור אבל הזמן עובר לאט ואין לה סבלנות לחכות... להפתעתה אורחים מצחיקים ומשונים מגיעים לביקור. מעניין מדוע אמא תמיד נעלמת דווקא כשהכי מעניין? ומי הם בכלל אותם אורחים?

לבסוף, כאשר אבא סוף סוף שב הביתה, עמליה מגלה שכשמישהו קרוב נוסע, כולם מתגעגעים, כל אחד בדרכו, וגם... שלפעמים אפילו קצת נעים להתגעגע, כי כאשר נפגשים שוב, השמחה כפולה ומכופלת.
הצגה מוזיקלית, מצחיקה, צבעונית ומרגשת על כוחו של הדמיון והתמודדות עם געגוע.

לאחר הצפייה בהצגה

כמה שחקניות לדעתכם היו בהצגה?
(בהצגה שתי שחקניות שמגלמות מספר דמויות).
כמה דמויות פגשה עמליה?
איזו דמות בהצגה הכי אהבתם? למה? (עמליה, אמא, איש הקצפת,
פיית הנשיקות, סידני הקנגורו וגם הקנגורון הקטן של סידני ואבא
של עמליה שמדברים עליו ושומעים אותו אך לא רואים).
איזו דמות הכי הצחיקה אתכם? מדוע?
מאיפה, לדעתכם הגיעו כל הדמויות? האם, לדעתכם, אמא של עמליה
קשורה לדמויות שהגיעו לביקור? כיצד?
מה לדעתכם עמליה למדה בסוף ההצגה?
איך המפגשים עם הדמויות עזרו לעמליה להתמודד עם הגעגוע לאבא?

מספר להצגה

לאחר הצפייה בהצגה, אפשר להקריא לילדים את הספר.
מה דומה בין הספר להצגה?
במה ההצגה שונה מהספר?
האם נהניתם יותר להקשיב לסיפור או לצפות בהצגה? מדוע?
בהצגה עמליה מציירת וכותבת לאבא מכתב וגם לאמא.
בחרו מישהו/מישהי וכתבו/ציירו לו מכתב. תוכלו לתאר את הרגשות
שלכם, לשתף בחוויה או אפילו לספר על ההצגה "אבא של עמליה
נוסע לאוסטרליה" בה צפיתם.

צפייה מהנה!

משרדי חיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער (ע"ר) טלפון: 6437*, פקס: 03-5106928